

УДК:631.347.3:631.6(477.72)

СУЧАСНИЙ СТАН РОЗВИТКУ ДОЩУВАЛЬНОЇ ТЕХНІКИ

**БУЛАЄНКО Л.М. – к. с.-г. наук, доцент
Херсонський державний аграрний університет**

Постановка проблеми. Південний степ України знаходиться в зоні ризикованого землеробства і за погодними умовами належить до найбільш посушливих регіонів України. Зрошення в цих умовах є ефективним заходом боротьби з несприятливими умовами виробництва сільськогосподарської продукції рослинництва.

У 2009 році в Україні використовувалось 644,4 тис.га зрошуваних земель з можливих 2,3 млнга, у тому числі в Херсонській області 285,0 тис.га з 425,6 тис.га наявних.

Стан вивчення проблеми. Південний регіон має унікальну зрошувальну мережу, яка складається з: магістральних, розподільчих та внутрішньогосподарських каналів і трубопроводів, що подають воду окремим водокористувачам. Під час реформування аграрного сектора економіки зберегти існуючий водогосподарський комплекс не вдалося. Скорочення бюджетного фінансування вплинуло на всі види водогосподарської діяльності, припинився капітальний ремонт меліоративних фондів, погіршився технічний стан зрошувальних мереж та гідротехнічних споруд.

Завдання і методика досліджень. Розвиток зрошуваного землеробства гальмується внаслідок незадовільного технічного стану меліоративних систем та браком сучасної зрошувальної техніки. Так, за останні г'яль років парк дощувальних машин в Україні скоротився на п'ятсот одиниць [1]. До того ж більша частина дощувальних машин, що експлуатуються, відпрацювала свій нормативних ресурс і потребує заміни, відновлення та доукомплектації. Таких машин, як ДФ-120 «Дніпр» та ЕДМФ «Кубань» залишилось декілька десятків. Аналіз даних по наявності і додатковій потребі у дощувальних машинах по областях України свідчить про те, що існуючим зрошувальним системам необхідно 25945 дощувальних машин, а в наявності є лише 7975, додаткова потреба складає близько 18 тис. одиниць техніки поливу. По окремим маркам: ДМУ «Фрегат» необхідно в 2 рази, ДФ-120 «Дніпр» в 13 разів, ДДА 100 МА та інших в 5 разів більше наявної кількості (табл.1). Аналіз досвіду експлуатації зрошуваних земель в Україні свідчить, що в середньому на 1 водокористувача, яких налічується понад 86 тис., припадає 25 га зрошуваних земель. Сільгоспідприємства мають середню площину зрошення 660 га. Середня площа фермерського або одноосібного господарства на зрошуваних землях складає 4 га [3]. За таких умов вкрай необхідні розробка і впровадження нових зразків поливної техніки.

Таблиця 1 – Кількість та додаткова потреба в дощувальних машинах

Результати досліджень. Перспективна дощувальна техніка повинна забезпечувати:

- підвищення рівня використання земельних ресурсів шляхом впровадження самохідних фронтальних дощувальних машин із збором води з закритих зрошувачів;
- зменшення капіталовкладень завдяки багатофункціональному використанню розподільчої мережі та дощувальної техніки, оптимізації параметрів модулів зрошення на основі мінімізації енергетичних та матеріальних витрат;
- багатофакторну оптимізацію режимів зрошення за заданою нормою прибутку з урахуванням агротехнічного впливу дощувальних машин, який гарантує екологічну безпеку ґрунту;
- системний підхід під час експлуатації систем зрошення, уніфікацію збірних одиниць техніки.

Задовільнити попит на дощувальну техніку вітчизняні виробники можуть не в повному обсязі у зв'язку з зупинкою виробничих потужностей. У теперішній час Первомайський завод «Фрегат» у Миколаївській області поступово відновлює роботу. Завод закінчив розробку нових типів дощувальних машин. Фронтальна дощувальна машина з електричним приводом типу ДМФЕ має можливість фронтального руху з можливістю переміщення по колу. Машина оснащується електроприводом, кожний візок опирається на два пневмоколеса, що приводяться в рух власним мотором за допомогою двох черв'ячних редукторів. Автоматична система управління (компанії "Otech", Франція) забезпечує можливість прямого й реверсивного руху в широкому діапазоні робочих швидкостей. Дощувальна машина ДМЭ «Фрегат» має електричний привід і автоматичну систему управління та систему низковзвисаючих дощувальних апаратів (виробництво компанії "Senninger", США) [4]. Ця конструкція дозволяє досягти максимальної економії електроенергії на подачу води за рахунок низького тиску на вході в машину. Дослідно-виробничі екземпляри нових електрифікованих дощувальних машин «Фрегат» заплановано випустити у поточному році. Ефективне використання таких машин можливе за умови експлуатації зрошувальної ділянки площею 800-1000 га при груповій роботі дощувальних машин з подачею води від електрифікованої насосної станції, яка може постачати електричну енергію для електроприводу машини кабелем, прокладеним під землею. При цьому експлуатаційні витрати найменші, а додаткові капітальні витрати швидко окуповуються, спрощується облік води та електричної енергії.

Серійне виробництво вітчизняної мобільної дощувальної установки МДУ-75 налагоджене в ТОВ "Техносервис"

(м. Мелітополь). Ця установка укомплектована шлангом діаметром 75 мм та довжиною 280 м. Вона має пристосування для внесення різних по розчинності мінеральних і органічних добрив. Максимальне співвідношення сухої речовини або перегною до поливної води не повинно перевищувати співвідношення 1:20. Полив МДУ-75 здійснюється за допомогою дощувального апарату, закріпленого на кінці штатива або на дощувальній консолі. Вода надходить у гнукий шланг, що намотується на повільно обертовий барабан установки. При цьому зволожується смуга ґрунту, розміри якої залежать від довжини гнучкого шланга та радіуса дії дощувального апарату. Обертання барабана відбувається за допомогою приводного механізму, що складається з механічної й гіdraulичної систем, за рахунок енергії поливної води. Така машина буде найбільш ефективною для невеликих фермерських та одноосібних господарств та на зрошуvalьних ділянках складної конфігурації.

Останнім часом в Україні сільгосптоваровиробники почали застосовувати сучасні широкозахватні дощувальні машини, які виробляють зарубіжні фірми Lindsay, Valmont, Bauer та ін. Але зважаючи на економічний стан українських сільгоспвиробників, придбання сучасних імпортних дощувальних машин обмежене. У 2004-2009 роках було придбано лише 809 одиниць.

У цій ситуації актуальним є вирішення проблеми адаптації сучасної дощувальної техніки закордонних виробників до існуючих в Україні зрошуvalьних систем. Матеріали випробувань свідчать, що зрошуvalьні ділянки, які вдалося зберегти, можливо адаптувати під дощувальну техніку закордонного виробництва (табл. 2)

Таблиця 2 – Застосування дощувальних машин закордонного виробництва на існуючих зрошуvalьних системах

Марка машини	Фірма-виробник	Зрошуvalьна мережа
Zimmatic	Lindsay Manufacturing, США	ДМ «Фрегат» ДФ 120 «Днепр» ЕДМФ «Кубань»
T-L	T-L Irrigation Company, США	ДФ 120 «Днепр» ЕДМФ «Кубань»
Centerliner 168 CLS	Bauer, Австрія	ДФ 120 «Днепр»
Quadrostar QS 100, Monostar BMS 100	Bauer, Австрія	ДДА 100 МА
Pirce Linear	Pirce Corporation, США	ДМ «Фрегат» ДФ 120 «Днепр» ЕДМФ «Кубань»

Висновки та пропозиції. Виходячи з вищезазначеного, слід зробити висновок, що Україна не в змозі задоволити потреби у

зрошувальній техніці закордонними зразками дощувальних машин. Тому треба налагодити у необхідному обсязі випуск вітчизняної техніки поливу, яка є більш пристосованою до наявних в Україні зрошувальних систем.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Наукові основи охорони та раціонального використання зрошувальних земель України//за ред. Балюка С.А., Ромашенка М.І., Сташука В.А. - К.:Аграрна наука, 2009. – 624 с.
2. Меліорація і водне господарство Херсонщини /Ушкаренко В.О., Морозов В.В., Андрієнко О.І. та ін. – Херсон: ХДУ – 2006. - 120 с.
3. Гринь Ю. – Дощувальні машини в Україні // Пропозиція. Український журнал з питань агробізнесу. – 2010. - №5. – С. 10-12
4. <http://www.fregat.mk.ua>
5. Практика застосування нових широкозахватних дощувальних машин на існуючих зрошувальних мережах в господарствах Півдня України /Митрофанов О.П., Мігальов А.О., Сидorenko В.В. та ін. – Херсон – 2009. - 72 с.

УДК 333.42:631.6 (477.72)

ЕКОНОМІЧНА ОЦІНКА ОСНОВНИХ ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ ЗРОШУВАНОГО ЗЕМЛЕРОБСТВА ХЕРСОНСЬКОЇ ОБЛАСТІ

**МИРОНОВА Л.М. - к.с.-г.н., с.н.с.
ВЕРДИШ М.В. – м.н.с.**

Інститут землеробства південного регіону НААН України

Постановка проблеми. Світовий досвід підвищення продуктивності землеробства і розв'язання проблеми продовольчого забезпечення народонаселення свідчить про пріоритетність у вирішенні цього завдання водних меліорацій і, зокрема, зрошення.

Південний Степ країни належить до зони нестійкого і ризикованого землеробства, тому велику роль у підвищенні продуктивності земельних угідь і сталому розвитку сільськогосподарського виробництва відіграє зрошення земель. Поливні землі є страховим фондом стабільного виробництва сільськогосподарської продукції, особливо в посушливі та гостропосушливі роки [1-2].

Стан вивчення проблеми. Питання визначення тенденцій розвитку зрошуваного землеробства висвітлені у наукових працях Жуйкова Г.Є., Коваленка П.І., Писаренка В.А., Ромашенка М.І.,